

ffjellige Ansuelser om, hvorvidt det i og for sig er hensigtsmæssigt at beskaffe Omsætningen eller ikke, men — affeet fra, at det vistnok, naar man ret gaaer ind paa at undersøge den Ansuelse, som saaledes er bleven udtalt her i Salen, nemlig at Principet for Stempelbeskatningen væsentligt burde forandres, vil vise sig, at dette dog ikke er saa hensigtsmæssigt, som man maaskee er tilbøielig til at troe, — saa er ialtsald Saameget mig klart, at det ikke gaaer an uden en meget omhyggelig Overveielse at forlade det Grundprincip, hvorpaa Stempelpapirbeskatningen nu hviler. Det gjælder i mange Forhold, at man ikke ganske kan løsrive sig fra det Historiske, det engang Givne, men dette gjælder dog især med Hensyn til Skatte- love; man kan ikke her indskrænke sig til at spørge, om det eller det er det i og for sig meest Tiltalende eller det theoretisk Rigtigste, men man nødes til at oplaste det praktiske Spørgsmaal, om man har Naad til at gjøre det, om det forsaavidt er fornuftigt og klogt at gjøre en saadan gennemgribende Forandring. Jeg skal i denne Henseende henlede de Herrers Opmærksomhed paa, at Stempelpapirskatten afgiver en meget betydelig Indtægt; jeg vil bede dem at see i den Commissionsbetænkning, der er omdeelt, hvor der Pagina 120 findes indført et Bilag, der viser Indtægten af Stempelpapirafgiften for 11 af de sidste Aar; de ville deraf see, at Indtægten, der i 1847 var henimod 500,000 Rd., i 1857 steg til over 1 Million Rd.; i 1858 var den mindre, og den var heller ikke i 1859 saa stor, men den naaede dog til henimod 800,000 Rd. Naar man har at gjøre med en Statsindtægt af den Betydning, maa man være vaersom med Forandringer, og jeg tilstaaer, at jeg for mit Vedkommende ikke er istand til at danne mig nogen Mening om, hvilken Indflydelse paa Statsindtægterne det vilde medføre, hvis man kuldkaftede det Grundprincip, hvorpaa Stempelpapirbeskatningen nu hviler. Det blev da ogsaa i sin Tid indskærpet den Commission, som havde at forberede denne Sag, at den maatte holde sig for Die, at Finantserne ikke lede noget føleligt Tab ved de Forandringer, den vilde bringe i Forflag. Det er en Selvfølge, at dersom man ikke var bunden ved det finantzielle Hensyn,

kunde man i mange Henseender gjøre Lovet mere tilfredsstillende. Man kunde da afhjælpe mange af de Klager, der fremkomme; man behøvede kun at nedsætte Satserne betydeligt og give en heel Deel Poster heelt fri; derved vilde Publicum vistnok blive mere tilfredsstillet, end naar der fremdeles skal betales og paa enkelte Steder Afgiften endog saa forhøies til Bederlag for andre Steder, hvor den nedsættes. Naar man imidlertid maa fastholde, at det ikke er tilraadeligt i det Væsentlige at forandre Grundprincipet, fordi man ikke kan overse Følgerne, og fremdeles maa fastholde, at man ikke vil renoncere paa nogen betydelig Deel af den Indtægt, som indvindes ved Stempelpapirbeskatningen, kan man kun stille sig det Formaal, deels at simplificere det hele System, deels at gjøre enkelte Forandringer paa de Steder, hvor den hidtilværende Beskatning har været uforholdsmæssig trykkende, deels endelig at gjøre Afgiften i dens Opkrævning saa lidet følelig og generende i den daglige Samsærdsel som muligt. — Jeg kommer herved til at berøre en anden, væsentligere Indvending, der er fremført imod Lovudkastet, ikke directe, men indirecte gennem den Yttring, at det burde være Lovudkastets Opgave, at ramme Alle, saaledes blev det sagt, saavidt muligt Alle, men da kun med smaa Afgifter. Dette er imidlertid efter min Formening meget forkeert; jeg troer, at en stor Deel af den Misforstaaelse, der ofte udtaler sig imod Afgifter, er netop begrundet i det Generende, som Ydelsens Opkrævning medfører, men det vil efter min Mening være meget mindre generende og byrdefuldt, naar man indskrænker Afgiften til enkelte Omsætninger og Transactioner og ved dem kræver noget Mere end ved en modsat Fremgangsmaade, hvorefter man saa at sige altid skulde staae med Haanden i Kommen for at betale Penge for Stempelpapir.

Naar jeg herefter skulde tillade mig nogle Ord om de almindelige Principer i Lovudkastet, vil jeg først fremhæve det som en Grundtanke, jeg troer at turde paastaae gaaer igjennem Udskastet, at man har saavidt muligt stræbt at hæve Forskjellighederne, affkaffe Privilegier og Undtagelser. Man har ikke dristet sig til at fore-